Բոհեմ. Փարիզ և Երևան. զուգահեռներ

Վարդան Ջալոյան

Բոհեմը լինում է արտիստական և դավադրական-հեղափոխական

- Արվեստում այն նշանակում էր «արվեստը արվեստի համար» կոնցեպցիայի բյուրեղացում, որի կրողը արտիստական բոհեմն էր, և նրան զուգահեռ՝ «հեղափոխական բոհեմի» ձևավորումը, որի կարգախոսը կարելի է համարել «հեղափոխություն հեղափոխության համար»:

Լ

- Լիբերալ հասարակության հերոսները
Ուժեղ պոետը և հեղափոխականնն են

Անրի Մյուրժե

- Բոհեմից երեք ճանապարհ կա՝ դեպի փառք, իսկ ավելի հաճախ՝ դիահերձարան և հիվանդանոց

Կառլ Մարքս

- Մարքսի նկարագրությունը բաց է. նրա համար բոհեմայի «անորոշ, բազմատեսակ, թափառող» բնութագիրը ավելի էական է., քան կոնկրետ ներկայացուցիչների թվարկումը: Լինել փողոցի մարդ, ամբոխի մարդ.դա բոհեմական է դարձնում ցանկացած դասակարգի ներկայացուցչին:

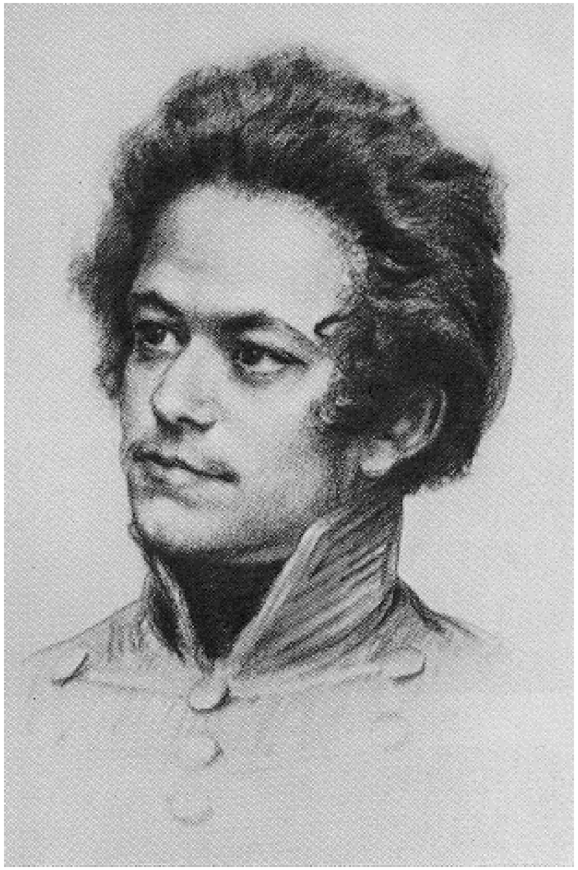

Ֆլաներ

- Ֆլաների կերպարանքով շուկա է դուրս գալիս մտավորականը: Ինչպես իրեն է թվում՝ նրան նայելու, բայց իրապես արդեն նրա համար, որ գնորդ գտնի: Այս անցումային փուլում, երբ նա դեռ մեցենատ ունի, բայց արդեն սկսում է յուրացնել շուկան, նա հանդես է գալիս որպես բոհեմա: Նրա տնտեսական վիճակի անորոշությանը համապատասխանում է նրա քաղաքական գործառույթի անորոշությանը

Հայկական ֆլաներ

- «…նախ ճանապարհվում եմ Գրողների միություն, այնուհետև՝ Վիլոյի տպարան, այնուհետև ,Գարուն», էնտեղից՝ Սուրբ Սարգիս, էնտեղից՝ Նիկոլի խմբագրություն, էնտեղից՝ Վարուժի արվեստանոց, էնտեղից՝ Վահեի դեղատուն, էնտեղից՝ Նորոյի կլորները, էնտեղից՝ հիմնադրամ, էնտեղից՝ «Պապլավոկ», էնտեղից՝ «Այբ-Ֆե» և վերջում, ինչպես միշտ, իմ մանկության ընկեր և իմ համադասարանցի Սաքոյի շուրջօրյա խանութը, ու ամեն օր էդպես ինձ ու բոլորին համոզելով՝ սպառում եմ մեռյալիս հույժ կարճատև օրը…
- Արմեն Շեկոյան

Գինին և բոհեմը

- Առավոտից իրիկուն լակում էինք, որ հաջորդ օրը սկսենք պախմելիայով և այսպես շարունակ: Կարծես կախարդական օղակ լիներ, որից դուրս գալ չէր ստացվում: Հետո որ Ամերիկայից վերադարձա, երկու տարվա ընթացքում արդեն խմելը թարգել էի
- Վիոլետ Գրիգորյան

Բոհեմը «մեխանիկական հավաքականություն» է

- Սովորական մարդը մեռած է «չիմացյալ մահով», իսկ պոետ-ֆլաները «իմացյալ մահով», «…քանզի մեզանից շատերն ու գրեթե բոլորը զվարճանում ու ցնծում են մահվան մեջ և հեծծում ու ողբում են հենց կյանքի պահին»
- Արմեն Շեկոյան

Բռհեմի հիմնական տրամադրությունը ձանձրույթն է

- *Ես անվերջ կարող էի չձանձրանալ, եթե միայն մեկն իր մաղձը չդարձներ քաղաքագիտություն, մեկն իր զայրույթը չդարձներ գրականագիտություն,մեկն իր զարմանքը չդարձներ հայրենասիրություն,*
- Տիգրան Պասկևիչյան